

Dosarul nr. 2ra-593/21

Prima instanță: Judecătoria Ungheni (jud. M. Stratan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, Ghe. Liulca)

ÎNCHEIERE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Vitalie Secrieru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Secrieru împotriva lui Vladimir Secrieru, Dumitru Secrieru, Veaceslav Secrieru, Iurie Secrieru, Ion Secrieru și Vasile Secrieru cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii,

la cererea reconvențională depusă de Vladimir Secrieru, Dumitru Secrieru, Veaceslav Secrieru și Iurie Secrieru împotriva lui Vitalie Secrieru, Ion Secrieru și Vasile Secrieru cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Vitalie Secrieru și a fost menținută hotărârea din 13 noiembrie 2019 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 10 octombrie 2017, Vitalie Secrieru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Secrieru, Vladimir Secrieru, Iurie Secrieru, Veaceslav Secrieru, Dumitru Secrieru și Vasile Secrieru cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 14 octombrie 1934, a fost înregistrată căsătoria părinților acestuia, Vasile și Aglaia Secrieru.

Menționează reclamantul că, la XXXXX, a decedat Aglaia Secrieru. Astfel, în termen de 06 luni de la deces, posesor al bunurilor din masa succesorală a devenit tatăl acestuia, Vasile Secrieru, nelegalizându-și moștenirea.

Afirmă reclamantul că, după decesul mamei, Aglaia Secrieru, în calitate de fiul cel mic, a îngrijit de Vasile Secrieru, tatăl acestuia, întreținând gospodăria din mijloacele bănești proprii.

Ulterior, susține reclamantul că, la XXXXX, a decedat, Vasile Secrieru. Moștenitorii fiind copiii defunctului: Vitalie Secrieru, Ion Secrieru, Vladimir Secrieru, Iurie Secrieru, Veaceslav Secrieru, Dumitru Secrieru, Vasile Secrieru.

Declară că, după decesul tatălui, nici unul din moștenitori nu s-a adresat la notar pentru a depune cerere de deschidere a succesiunii, deși, de facto, au intrat în posesia bunurilor, au achitat cheltuielile de înmormântare și au achitat impozitele aferente bunurilor din masa succesorală.

Menționează că, faptul intrării în posesia moștenirii este confirmat prin adeverința nr. 110 din 23 august 2017, emisă de Primăria s. Unțești, r. Ungheni.

Invocă că, notarul a refuzat perfectarea actelor de moștenire din motivul neconstatării cu certitudine a deținerii de fapt al acestuia în posesia masei succesoriale rămase după decesul părinților, pe motiv că, în decurs de 06 luni de la deces nu a depus cerere la notar.

Cere reclamantul Vitalie Secieru constatarea faptului acceptării succesiunii și intrarea nemijlocită în posesie asupra bunurilor din masa succesorală.

La 13 februarie 2018, Iurie Secieru, Veaceslav Secieru, Dumitru Secieru și Vladimir Secieru au depus cerere reconvențională împotriva lui Vitalie Secieru, Ion Secieru, Vasile Secieru cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii.

Suștin reclamantii că, după decesul părinților, toți frații de comun acord au contribuit financiar la cheltuielile de înmormântare, ulterior, au intrat de fapt, în posesia bunurilor din masa succesorală prin prelucrarea cotelor de teren agricol, prelucrarea terenului aferent casei de locuit, reparația și întreținerea casei de locuit, fapt confirmat prin adeverința nr. 864 din 24 noiembrie 2017, emisă de Primăria s. Unțești, r. Ungheni.

Prin hotărârea Judecătorei Ungheni, sediul Central, din 13 noiembrie 2019, acțiunea a fost admisă integral.

Cererea reconvențională depusă de Vladimir Secieru, Dumitru Secieru, Veaceslav Secieru a fost admisă parțial. A fost constatat faptul că Veaceslav Secieru, Dumitru Secieru și Vladimir Secieru au acceptat în termen de 06 luni succesiunea moștenită în urma decesului tatălui, Vasile Secieru la XXXXX, prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral, locul deschiderii succesiunii fiind s. Unțești, r. Ungheni. În rest cererea reconvențională depusă de Vladimir Secieru, Dumitru Secieru, Veaceslav Secieru împotriva lui Vitalie Secieru, Ion Secieru, Vasile Secieru cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii în urma decesului mamei, Aglaia Secieru la XXXXX, a fost respinsă.

Cererea reconvențională depusă de Iurie Secieru împotriva lui Vitalie Secieru, Ion Secieru, Vasile Secieru cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii în urma decesului părinților, Vasile și Aglaia Secieru, a fost respinsă integral.

Prin decizia din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins cererea de apel depusă de Vitalie Secieru și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ungheni, sediul Central, din 13 noiembrie 2019.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță privind admiterea acțiunii este întemeiată și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele dosarului rezultă că, soții Vasile și Aglaia Secieru nu au întocmit un testament prin care să dispună de averea succesorală care le va aparține la data decesului.

De asemenea, după decesul lui Vasile Secieru, copiii acestuia, Vitalie Secieru, Vladimir Secieru, Dumitru Secieru, Veaceslav Secieru au continuat să folosească loturile de teren agricole primite de la părinți, în timpul vieții.

Mai mult, în conformitate cu adevărurile emise de Primăria s. Unțești, r. Ungheni, Vladimir Secieru în perioada 2010-2019, a achitat impozitul funciar pentru terenurile agricole cu nr. cadastral XXXXX și nr. XXXXX; Veaceslav Secieru în perioada 2010-2019 a achitat impozitul funciar pentru terenurile agricole cu nr. cadastral XXXXX și nr. XXXXX; Dumitru Secieru în perioada 2010-2019 a achitat impozitul funciar pentru terenurile agricole cu nr. cadastral XXXXX și nr. XXXXX; Vitalie Secieru în perioada 2017-2018 a achitat impozitul funciar pentru casa de locuit și terenul pentru construcții cu nr. cadastral XXXXX, pentru terenul cu destinația – grădini, cu nr. cadastral XXXXX și pentru terenurile cu nr. cadastral XXXXX, nr. XXXXX.

Totodată, Colegiul a stabilit că, S.R.L. „Revic Grup” în perioada 2013-2018, a indicat plata pentru arenda terenului cu nr. cadastral XXXXX lui Dumitru Secieru.

La fel, în perioada 2016-2019, pentru terenurile cu nr. cadastral XXXXX și nr. XXXXX, contractul de arendă a fost încheiat între S.R.L. „Revic Grup” și Vitalie Secieru, inclusiv cu achitarea plății de arendă pentru anii 2017-2019, fapt confirmat de listele cu produse eliberate lui Vitalie Secieru, Vladimir Secieru, Dumitru Secieru și Veaceslav Secieru.

În această ordine de idei, instanța de apel susține cert faptul acceptării averii succesoriale rămase în urma decesului lui Vasile Secieru de către Vitalie Secieru, Vladimir Secieru, Dumitru Secieru, Veaceslav Secieru.

Prin urmare, în urma decesului defunctului Vasile Secieru, fiii acestuia, Vitalie Secieru, Vladimir Secieru, Dumitru Secieru, Veaceslav Secieru, au acceptat în termen de 06 luni, averea succesorală, prin intrarea în posesie și folosință a bunurilor imobile, administrarea averii, întreținerea și prelucrarea terenurilor și achitarea impozitelor.

La 17 februarie 2021, Vitalie Secieru a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a cererii reconvenționale depuse de Vladimir Secieru, Dumitru Secieru, Veaceslav Secieru.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Recurentul a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar au fost indicate circumstanțe și motive identice celor din cererea de apel.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 27 octombrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 17 februarie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea și receptionarea copiei deciziei integrale participanților la proces la 13 ianuarie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d.53, V

II), fapt confirmat și de către recurent (f.d. 67, V II). Astfel, recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 05 martie 2021 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 76, vol. II).

Prin referința depusă la 31 martie 2021, Iurie Secieru, Veaceslav Secieru, Dumitru Secieru, Vladimir Secieru, reprezentați de avocatul Andrei Onofrei, a solicitat de a considera recursul declarat de Vitalie Secieru ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către recurentul Vitalie Secieru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vitalie Secieru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către recurentul Vitalie Secieru.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Vitalie Secieru, împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat